

hed, synes jeg, det er afgørende. Hvis der heller ikke kan røres ved de kvalifikationskrav, der stilles til bestyrelsesmedlemmerne, og hvis der slet ikke kan røres ved den måde, fonden finansieres på, fortolker jeg ministerens svar som: Nej, det kan der ikke forhandles om. Vi tager de tre obligate forhandlinger, der skal føres i Folketinget ifølge grundloven, men ud over det skal I ikke regne med ret meget. Jeg synes, det ville være meget trist, hvis det er den rigtige udlægning af ministerens svar.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg synes ikke, fru Anne Grete Holmsgaard skal være så trist, for jeg synes, det er alt for firkantet at lægge mig det svar i munden i betragtning af det, jeg har forsøgt at sige i dag.

Fru Anne Grete Holmsgaard fæster sig meget ved ordet bæredygtighed, men jeg kan ikke forstå, hvorfor det måske lige akkurat skal være det ord, der gør, at SF ikke ønsker at støtte forslaget. Med de forskellige elementer, der ligger i det, og med de forskellige områder, som er helt oplagte efter forarbejderne til forslaget, mener jeg da, at hvis vi ser på energi og miljø, er der masser af bæredygtighed. Det er muligt, at ordet ikke lige står der, men jeg kan finde masser af andre ord, som heller ikke står der, og det kan de øvrige ordførere sikkert også. At det derfor lige skulle være det ord, der er afgørende for, om SF er glad eller ked af det og vil diskutere forslaget videre, forstår jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg er ikke trist, men jeg kan næsten blive ked af det, når jeg hører fra ministeren, at ministeren stort set skulle være den eneste i verden, der er optaget af fremtidens arbejdspladser. Sådan er det jo ikke, og jeg forsøgte også at sige i mit ordførerindlæg, at vi alle sammen er optaget af de problemstillinger, men der er nogle steder, hvor vandene skilles med hensyn til, hvordan det skal gøres.

Kl. 14.25

Når ministeren er så optaget af høringssvarene, bliver jeg altså nødt til at sige, at det, man er glad for derude, jo er pengene, og nogle steder er man i et eller andet omfang også glad for den markante satsning og for, at de og de områder er udpeget; dem er jeg så ikke helt enig i. Men det, man er ked af, er de kritikpunkter, som vi andre også har, nemlig hvordan fonden spiller sam-

men med det forskningsrådgivende system, og hvordan bestyrelsen bliver udpeget.

Ministeren ved jo godt, hvad der står i høringssvarene. Der er ikke nogen grund til at foregive noget andet, og derfor vil jeg gerne spørge, om man kan forstille sig, at det kunne komme til forhandling, hvordan fondens forhold til det forskningsrådgivende system skal være, bare for at nævne en for Socialdemokratiet meget stor knast.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at fru Lene Jensen hverken skal være trist eller ked af det, især når temaet er at sikre beskæftigelsen her i landet.

Jeg er overbevist om, at alle ordførerne er optaget af den problemstilling. Forskellen er bare, at regeringen har lagt et forslag frem, som man må forholde sig til, og hvis holdningen er negativ, må det som et minimum forventes, at man har et alternativ, der er lige så målrettet mod beskæftigelsen og den videre udvikling i landet. Det er det, der er mit udgangspunkt.

Jeg vil meget gerne diskutere de enkeltpunkter, som fru Lene Jensen var inde på angående det forskningsfaglige system. Jeg har fået indtryk af, når jeg har haft møder, at man mener, det er tilfredsstillende, fordi man erkender, at det er noget helt andet. Der er jo ikke noget med, at man laver en ny kasse og opfører sig efter de regelsæt, som gælder for det forskningsfaglige system. Det er jo ikke tilfældet, så det vil jeg meget, meget gerne diskutere, for jeg kan ikke forstå, hvis vi skulle være særlig langt fra hinanden.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil gerne sige, at med hensyn til, at man som minimum må have nogle andre forslag, vil jeg meget anbefale ministeren Socialdemokratiets finanslovsforslag for næste år som godnatlæsning, for her er der en række konkrete bud, både på forskningsområdet og om beskæftigelsen og andet. Jeg må også anbefale en publikation fra i sommer, som er et helt forskningspolitisk udspil, for noget i den handler også om dette her.

Jeg beder sådan set bare om, at vi kan blive enige om, hvor vi er uenige, og at man ikke forsøger at give et billede af, at regeringen er de eneste, der bekymrer sig om noget som helst. Jeg ser frem til invitationen. Det er rart, at den kom-